

Phẩm 5: PHƯỚC MÔN (1)

Bấy giờ, Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, các thiện nam, thiện nữ nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa; vì mong cầu quả vị Giác ngộ cao tốt, nên đem tâm thanh tịnh mà cung kính tín thọ, chú tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, siêng năng tu học, suy nghĩ đúng lý, giảng thuyết chỉ bày rộng rãi cho hữu tình, dùng tuệ tăng thượng quán sát kỹ càng; vì muốn chánh pháp được trụ lâu ở đời, muốn Phật nhãn không bị hoại diệt, muốn chánh pháp không bị mai một, muốn sự hộ trì của Bồ-tát luôn được tăng trưởng, muốn Pháp nhãn thanh tịnh không bị hoại diệt ở thế gian, nên biên chép Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, trang nghiêm bằng các thứ báu, lại đem các thứ tràng hoa tốt đẹp nhất cho đến đèn sáng để cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen, rồi lại suy nghĩ: “Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này thành tựu công đức thù thắng rộng lớn, rất khó được, không nên vứt bỏ, phải tự giữ gìn, cung kính cúng dường, tư duy, đọc tụng.” Lại có các thiện nam, thiện nữ biên chép Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này, rồi trang nghiêm bằng các thứ báu, cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen; hoặc đem cho người khác thọ trì, truyền bá rộng rãi, thì trong hai nhóm phước này, phước nào nhiều hơn?

Phật bảo Thiên đế Thích:

–Ta nay hỏi lại ông, tùy ý ông đáp. Các thiện nam, thiện nữ nào theo người thỉnh được xá-lợi của Phật, dựng trong hộp báu, để nơi tinh sạch; lại đem các thứ tràng hoa tốt đẹp nhất cho đến đèn sáng để cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen. Hoặc có thiện nam, thiện nữ nào theo người thỉnh được xá-lợi của Phật, đem chia cho người khác chường bằng hạt cải, họ đem để chỗ thanh tịnh, đúng pháp; lại dùng các thứ tràng hoa tốt đẹp nhất cho đến đèn sáng cung kính cúng dường, tôn trọng ngợi khen. Ý ông nghĩ sao? Trong hai nhóm phước này, phước người nào hơn?

Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, theo ý con hiểu nghĩa Phật đã nói, trong hai nhóm phước này, người sau nhiều hơn.

Phật khen Thiên đế Thích:

–Lành thay, lành thay! Như lời ông nói! Nay Kiều-thi-ca, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, nếu tự mình thọ trì, cung kính cúng dường, hoặc chỉ cho người khác, truyền bá rộng rãi. Trong hai nhóm phước này, người sau là nhiều hơn. Vì sao? Vì nhờ chuyển cho người khác nên vô lượng, vô số hữu tình được lợi lạc.

Nay Kiều-thi-ca, nếu có người đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này mà nói được diệu nghĩa sâu xa như thật, vì người khác mà giảng nói phân biệt, làm cho họ hiểu được đúng đắn, thì người này được phước nhiều hơn là người được nhận pháp thí hoặc nhận sự truyền bá, công đức của người này gấp trăm ngàn lần, phải kính Pháp sư này cũng như kính thờ Phật vậy.

Nay Kiều-thi-ca, các thiện nam, thiện nữ nào biên chép thọ trì Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, biết đó là pháp khí, trang nghiêm bằng các thứ báu, cung kính cúng dường, tự mình đi đến chỗ khác, phân phát thí cho, khuyên siêng năng đọc tụng, thì các thiện nam, thiện nữ đó được phước vô lượng, vô biên.

Nay Kiều-thi-ca, các thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa các loài hữu tình ở châu Thiệm-bộ, làm cho chúng được an trú trong mười nẻo nghiệp thiện. Ý ông nghĩ sao? Các thiện nam, thiện nữ đó nhờ nhân duyên này được phước có nhiều không?

Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều! Bạch Thiện Thệ, rất nhiều!

Phật bảo Thiên đế Thích:

–Các thiện nam, thiện nữ nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, đem tâm thanh tịnh cung kính tin thọ, vì cầu quả vị Giác ngộ cao tột mà biên chép phân phát, rồi lại vì người khác mà giảng nói diệu nghĩa sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa, làm cho họ không còn nghi ngờ, khuyên bảo răn dè các loài hữu tình: “Các người nên siêng năng tu chân đạo Bồ-tát thì đó gọi là Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu có thể siêng năng tu học đạo này, thì sẽ mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột, cứu vớt và tế độ vô biên loài hữu tình khiến họ chứng được thật tế, đoạn tận các lậu, nhập Vô dư y Bát-niết-bàn”, thì các thiện nam, thiện nữ này được phước rất nhiều hơn trước.

Này Kiều-thi-ca, hãy gác việc các loài hữu tình của châu Thiệm-bộ lại. Nếu có thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa các loài hữu tình của bốn đại châu khiến chúng đều được an trụ trong mười nẻo nghiệp thiện, ý ông nghĩ sao? Cho đến... nói rộng...

Này Kiều-thi-ca, hãy gác việc các loài hữu tình của bốn đại châu lại. Nếu có thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa loài hữu tình ở cõi tiểu thiên khiến chúng được an trụ trong mười nẻo nghiệp thiện, ý ông nghĩ sao? Cho đến... nói rộng.

Này Kiều-thi-ca, hãy gác việc các loài hữu tình của cõi tiểu thiên. Nếu có thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa loài hữu tình ở cõi trung thiên khiến chúng đều được an trụ trong mười nẻo nghiệp thiện, cho đến... nói rộng hơn, ý ông thế nào?

Này Kiều-thi-ca, hãy gác việc các loài hữu tình của cõi trung thiên. Nếu có thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa loài hữu tình ở cõi đại thiên khiến chúng đều được an trụ trong mười nẻo nghiệp thiện, cho đến... nói rộng hơn, ý ông thế nào?

Này Kiều-thi-ca, hãy gác việc các loài hữu tình của cõi đại thiên. Nếu có thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa loài hữu tình ở cõi khắp mười phương thế giới nhiều như hằng hà sa, khiến chúng đều được an trụ trong mười nẻo nghiệp thiện, ý ông nghĩ sao? Các thiện nam, thiện nữ đó do nhân duyên này có được phước nhiều chăng?

Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều! Bạch Thiện Thệ, rất nhiều!

Phật bảo Thiên đế Thích:

–Các thiện nam, thiện nữ nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này đem tâm thanh tịnh, cung kính tin thọ, vì mong cầu quả vị Giác ngộ cao tột mà biên chép phân phát, vì người khác mà giảng nói, về diệu nghĩa sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa, khiến không còn nghi hoặc rồi dạy bảo, trao truyền các loài hữu tình: “Các người nên siêng năng tu chân đạo Bồ-tát, gọi là Bát-nhã ba-la-mật-đa, để mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột, cứu vớt và tế độ vô biên các loài hữu tình, khiến chúng chứng được thật tế, đoạn tận các lậu, nhập cõi giới Vô dư y Bát-niết-bàn”, thì các thiện nam, thiện nữ này được phước rất nhiều hơn trước.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca, các thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa loài hữu tình ở châu Thiệm-bộ khiến chúng được an trụ bốn Tĩnh lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông, thì ý ông nghĩ sao? Thiện nam, thiện nữ đó do nhân duyên như vậy có được phước nhiều không?

Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều! Bạch Thiện Thệ, rất nhiều!

Phật bảo Thiên đế Thích:

–Các thiện nam, thiện nữ nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa, đem tâm thanh tịnh

cung kính tin thọ; vì mong cầu quả vị Giác ngộ cao tột mà biên chép phân phát, lại vì người khác mà giảng nói, về diệu nghĩa sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa, khiến họ không còn nghi. Rồi dạy bảo, trao truyền các loài hữu tình: “Các người nên siêng tu chân đạo Bồ-tát, gọi là Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu có thể siêng năng tu học đạo này thì mau chứng quả vị Giác ngộ cao tột, cứu vớt vô biên hữu tình, khiến họ chứng được thật tế, đoạn tận các lậu, nhập Vô dư y Bát-niết-bàn”; thì các thiện nam, thiện nữ đó được phước nhiều hơn ở trước.

Này Kiều-thi-ca, thôi hãy gác việc các loài hữu tình ở châu Thiệm-bộ lại. Nếu có các thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa các loài hữu tình trong bốn đại châu khiến chúng đều được an trụ bốn Tịch lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông, cho đến... nói rộng, thì ý ông thế nào?

Này Kiều-thi-ca, thôi hãy gác việc các loài hữu tình trong bốn đại châu lại. Nếu có các thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa các loài hữu tình ở trong cõi tiểu thiên khiến chúng đều được an trụ bốn Tịch lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông, cho đến... nói rộng hơn..., thì ý ông nghĩ sao?

Này Kiều-thi-ca, thôi hãy gác việc các loài hữu tình cõi tiểu thiên lại. Nếu có các thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa các loài hữu tình ở cõi trung thiên, làm cho chúng đều được an trụ bốn Tịch lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông, cho đến... nói rộng... thì ý ông hiểu thế nào?

Này Kiều-thi-ca, thôi hãy gác việc các loài hữu tình cõi trung thiên lại. Nếu có các thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa các loài hữu tình ở cõi đại thiên khiến chúng đều được an trụ bốn Tịch lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông, cho đến... nói rộng hơn, thì ý ông nghĩ sao?

Này Kiều-thi-ca, thôi hãy gác việc các loài hữu tình ở cõi đại thiên lại. Nếu có các thiện nam, thiện nữ nào giáo hóa các loài hữu tình ở khắp mười phương thế giới nhiều như hằng hà sa số, khiến chúng đều được an trụ bốn Tịch lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông, thì ý ông nghĩ sao? Các thiện nam, thiện nữ này do nhân duyên như vậy được phước có nhiều không?

Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, rất nhiều! Bạch Thiện Thệ, rất nhiều!

Phật bảo Thiên đế Thích:

–Các thiện nam, thiện nữ nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, dùng tâm thanh tịnh cung kính tin thọ, vì mong cầu quả vị Giác ngộ cao tột mà biên chép, phân phát, vì người khác giảng nói, nếu họ còn nghi hoặc đối với diệu nghĩa sâu xa thì dạy bảo, truyền trao các loài hữu tình rằng: “Các người nên siêng tu chân đạo Bồ-tát, gọi là Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu có thể siêng năng tu học đạo này thì sẽ mau chứng được quả vị Giác ngộ cao tột, sẽ cứu vớt vô biên các loài hữu tình, khiến chúng chứng được thật tế, đoạn tận các lậu, nhập Vô dư y Bát-niết-bàn”, thì các thiện nam, thiện nữ này được phước nhiều hơn ở trước.

Này Kiều-thi-ca, nếu thiện nam, thiện nữ nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, siêng năng tu học, suy nghĩ đúng lý, được phước nhiều hơn là giáo hóa, dẫn dắt rộng rãi các loài hữu tình trong châu Thiệm-bộ để được an trụ mười nẻo nghiệp thiện, bốn Tịch lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông; cũng được phước nhiều hơn là giáo hóa loài hữu tình trong bốn đại châu, để được an trụ mười nẻo nghiệp thiện, bốn Tịch lự, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần

thông; cũng được phước nhiều hơn là giáo hóa, dẫn dắt loài hữu tình trong cõi tiểu thiên để được an trụ mười nẻo nghiệp thiện, bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông; cũng được phước nhiều hơn là giáo hóa, dẫn dắt loài hữu tình trong một trung thiên thế giới để được an trụ mười nẻo nghiệp thiện, bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông; cũng được phước nhiều hơn là giáo hóa dẫn dắt loài hữu tình trong một đại thiên thế giới để được an trụ mười nẻo nghiệp thiện, bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông; cũng được phước nhiều hơn là giáo hóa dẫn dắt loài hữu tình khắp mười phương thế giới như hằng hà sa để đều được an trụ mười nẻo nghiệp thiện, bốn Tĩnh lực, bốn Vô lượng, bốn Định vô sắc, năm Thần thông.

Này Kiều-thi-ca, nếu thiện nam, thiện nữ nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa, đem vô lượng pháp môn, vì người khác mà giảng thuyết chỉ bày, giải thích rõ ràng, phân biệt diệu nghĩa sâu xa, làm cho họ dễ hiểu; thì sẽ được phước nhiều hơn là tự mình lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, siêng năng tu học, suy nghĩ đúng lý. Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa là vô lượng công đức gặp nhiều lần vậy.

Này Kiều-thi-ca, nếu thiện nam, thiện nữ nào tự mình đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa, chí tâm lắng nghe, thọ trì đọc tụng, siêng năng tu học, suy nghĩ đúng lý, vì người khác dùng vô lượng pháp môn để giảng thuyết chỉ bày, giải thích, phân biệt làm cho diệu nghĩa sâu xa của Bát-nhã được rõ ràng, khiến cho họ dễ hiểu, thì phước sẽ được nhiều hơn phước trước vô lượng, vô biên.

Này Kiều-thi-ca, nếu thiện nam, thiện nữ nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa biên chép, trang nghiêm, thọ trì, đọc tụng; lại có thiện nam, thiện nữ khác, đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa cũng biên chép, trang nghiêm, nhưng phân phát cho người khác, thì được phước nhiều hơn phước trước vô lượng, vô biên.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca, nếu có thiện nam, thiện nữ nào đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa mà biên chép, trang nghiêm, rồi phân phát cho các loài hữu tình. Lại có thiện nam, thiện nữ khác đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa, biết đầy đủ về diệu nghĩa sâu xa; thường dùng các thứ văn nghĩa khéo léo đẹp đẽ vì người khác mà giảng nói, thì được phước nhiều hơn phước trước vô lượng, vô biên.

Khi ấy, Kiều-thi-ca bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, có các thiện nam, thiện nữ nào mà cũng ứng dùng các thứ văn nghĩa khéo léo đẹp đẽ, vì người khác diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa sao?

Phật bảo:

–Này Kiều-thi-ca, đúng vậy, đúng vậy! Nếu thiện nam, thiện nữ nào có thể dùng các văn nghĩa khéo léo, đẹp đẽ vì người khác mà diễn nói Bát-nhã ba-la-mật-đa sâu xa này thì được vô biên đại công đức.

Khi ấy, Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, nên giảng thuyết diệu nghĩa sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa này cho các hữu tình nào?

Bấy giờ Phật bảo Thiên đế Thích:

–Nếu thiện nam, thiện nữ nào chẳng biết diệu nghĩa sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa thì nên giảng thuyết diệu nghĩa sâu xa của Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các thiện nam, thiện nữ này.

Vì sao? Này Kiều-thi-ca, vì đời sau có thiện nam, thiện nữ mong cầu quả vị Giác ngộ cao tốt; nghe người khác giảng thuyết tương tự Bát-nhã ba-la-mật-đa, tâm liền mê lầm thoái thất giữa đường.

Khi ấy Thiên đế Thích bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, thế nào gọi là tương tự Bát-nhã ba-la-mật-đa mà gọi là giảng thuyết tương tự Bát-nhã ba-la-mật-đa?

Phật bảo Thiên đế Thích:

–Ở đời sau sẽ có các Bí-sô không thể chuyên tu thân giới tâm tuệ; trí tuệ lại thấp kém cũng như trâu dê, dù họ muốn giảng thuyết chân thật Bát-nhã ba-la-mật-đa cho các loài hữu tình nhưng lại điên đảo nói là tương tự Bát-nhã ba-la-mật-đa.

–Thế nào gọi là Bí-sô điên đảo giảng thuyết tương tự Bát-nhã ba-la-mật-đa?

–Nghĩa là Bí-sô kia, đối với người phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột mà giảng nói sắc hoại nên gọi là vô thường; nói thọ, tưởng, hành, thức hoại nên gọi là vô thường. Lại nói lời này: “Nếu cầu như thế là hành Bát-nhã ba-la-mật-đa.”

Này Kiều-thi-ca, như vậy gọi là điên đảo tuyên nói tương tự Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Này Kiều-thi-ca, chẳng nên vì sắc hoại mà quán sắc là vô thường; chẳng nên vì thọ, tưởng, hành, thức hoại mà quán thọ, tưởng, hành, thức là vô thường.

Nếu quán sắc cho đến thức là vô thường như thế, thì phải biết người kia đã hành tương tự Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca, các thiện nam, thiện nữ nào giảng thuyết Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa cho người phát tâm cầu quả vị Giác ngộ cao tột, mà nói lời này: “Thiện nam, đến đây! Ta sẽ dạy ông tu học Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Nếu y theo lời ta dạy mà tu học, sẽ mau được an trụ từ Sơ địa đến Thập địa của Bồ-tát, sẽ được vô lượng Phật pháp khác, mau nhập Chánh tánh ly sinh của Bồ-tát, vượt hơn các địa vị Thanh văn, Độc giác.”

Này Kiều-thi-ca, những người đó đã đem không tướng và không sở đắc mà làm phương tiện, nương thời gian tướng mà dạy tu Bồ thí cho đến Bát-nhã ba-la-mật-đa. Đó gọi là điên đảo giảng thuyết tương tự Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Lại nữa, này Kiều-thi-ca, nếu có các thiện nam, thiện nữ nào bảo với người có chủng tánh Bồ-tát rằng: “Đối với Bát-nhã ba-la-mật-đa, nếu chí tâm lắng nghe, thọ trì, đọc tụng, siêng năng tu học, suy nghĩ đúng lý, thì sẽ được vô biên công đức thù thắng.”

Này Kiều-thi-ca, vậy là người kia đã đem có tướng và có sở đắc làm phương tiện nói lời như thế; đó gọi là điên đảo giảng thuyết tương tự Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Này Kiều-thi-ca, nếu có thiện nam, thiện nữ nào bảo với người có chủng tánh Bồ-tát rằng: “Các ông đối với chư Phật Thế Tôn đời quá khứ, hiện tại, vị lai; từ lúc mới phát tâm cho đến rốt ráo, có được bao nhiêu căn lành đều nên tùy hỷ nhóm họp tất cả lại, vì các hữu tình mà hồi hướng đến quả vị Giác ngộ cao tột.”

Này Kiều-thi-ca, vậy là người kia đã đem có tướng và có sở đắc làm phương tiện nói lời như thế, nên gọi là điên đảo giảng thuyết tương tự Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Vì vậy, này Kiều-thi-ca, nếu các thiện nam, thiện nữ dùng vô sở đắc làm phương tiện, vì các loài hữu tình mà tuyên nói Bát-nhã ba-la-mật-đa với diệu nghĩa sâu xa chân thật, không điên đảo, thì được phước vô lượng, vô biên, có khả năng đem lại lợi ích an vui cho loài hữu tình.

